

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011003
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2320011003.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovanej S. T., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 24.2.2021, č.k. 2T/67/2020-168, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.10.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovanej S. T., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta, rozsudkom zo dňa 24.2.2021, č.k. 2T/67/2020-168, rozhodol o obžalobe, ktorú podal prokurátor na obvinenú S. T. tak, že obžalovaná je vinná, že dňa 22. marca 2020 v čase o 17.35 hod. z obce C., ul. V. XXX sa telefonicky vyhrážala I. E., že zabije ich spoločnú 18 - mesačnú dcérku E. a to tým spôsobom, že ju udusí a že policajti môžu priniesť pre ňu rakvu, lebo ju ihneď zabije, pričom týmto svojim konaním vzbudila u poškodeného I. E. , bytom L. XX, dôvodnú obavu, o svoj život a zdravie ich dcéry mal. V. K., nar. XX.XX.XXXX, tým, že svoje vyhrážky naplní,

teda inému sa vyhrážala smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchala prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona.

Za to jej podľa § 360 ods. 2/ Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ju pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti uvedenému rozsudku podala obžalovaná priamo na hlavnom pojednávaní prostredníctvom obhajcu odvolanie, a to proti výroku o treste, ktoré podaním zo dňa 15.3.2021 odôvodnila (citácia):

Okresný súd Galanta správne v rozsudku ustálil, že obžalovanej T. bolo potrebné prihliadať na rovnováhu pohľadujúcich a priťažujúcich okolností. V dôsledku uvedeného nedošlo ani k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby, ani k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby, a mal jej byť ukladaný trest v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Obhajoba však odvolanie podáva z dôvodu, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaná bola odsúdená len za prečin, pričom za tento prečin bola stíhaná väzobne a dokonca vo väzbe aj porodila dieťa, a doma ju čaká novorodenec, tak súd mal na túto skutočnosť jednoznačne prihliadnuť.

V dôsledku prihliadnutia na túto skutočnosť mal súd buď uložiť trest na dolnej hranici trestnej sadzby, alebo aplikovať ustanovenie § 39 Trestného zákona a mimoriadne znížiť trestnú sadzbu, v najhoršom prípade mal uložiť trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov, ktorý mala v čase hlavného pojednávania už vykonaný, a prepustiť ju jednoznačne čím skôr domov.

Napokon poukazujeme na to, že súd absolútne neprihliadol na zásadu primeranosti trestu, keďže S. T. už má právoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov !!!!, ktorý bude musieť vykonať, a preto

mal súd jednoznačne s prihliadnutím na všetky okolnosti (vysoký trest, novorodenec, pôrod vo väzbe) a s tým spojené útrapy, aplikovať § 44 Trestného zákona a upustiť od uloženia ďalšieho trestu.

Vzhľadom na uvedené máme za to, že súd mohol a mal uložiť obvinenému trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 11 mesiacov, prípadne upustiť od potrestania.

3. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie.

4. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovanej nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré vykonal v jej neprítomnosti. Obžalovaná bola o termíne verejného zasadnutia odvolacieho súdu riadne a včas upovedomená, na verejné zasadnutie sa nedostavila a svoju neúčast' vopred neospravedlnila. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej zamietnuť.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala obžalovaná ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

7. Napadnutý výrok o treste pre obžalovanú odôvodnil prvostupňový súd vo svojom rozsudku tak, že obžalovaná bola doposiaľ štyrikrát súdom trestaná za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/101/2018 zo dňa 20.11.2019, právoplatný dňa 20.11.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a, b) Tr. zákona, pričom podľa § 44 Tr. zákona bolo upustené od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/51/2018 zo dňa 09.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/98/2018 zo dňa 08.11.2019. V predmetnej trestnej veci jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/130/2017 zo dňa 22.01.2018, právoplatný dňa 22.01.2018.

8. Prvostupňový súd v danom prípade za poľahčujúcu okolnosť správne hodnotil jej vyhlásenie viny a oľutovanie protiprávneho konania v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona. Za priťažujúce okolnosti hodnotil jej doterajšie odsúdenia v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona. Vzhľadom na rovnomernosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prvostupňový súd postupoval v zmysle § 38 ods. 2/ Tr. zákona a za primeraný trest v danom prípade považoval trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Pre výkon uloženého trestu zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ nebola vo výkone trestu odňatia slobody.

9. Odvolací súd dospel k záveru, že zistenia, z ktorých vychádzal prvostupňový súd, sú relevantné pre vydanie zákonného a spravodlivého rozhodnutia. Spôsobu, akým ich prvostupňový súd vyhodnotil nie je možné nič vytknúť, pretože súd bral do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodnutie a tieto vyhodnotil najmä v ich vzájomných súvislostiach a logickým spôsobom.

10. Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu, dospel tento súd k správne záveru, že na dosiahnutie účelu trestu, ktorý v prípade obžalovanej splní individuálnu ako

aj generálnu prevenciu, je potrebné obžalovanej uložiť trest odňatia slobody. S prihliadnutím na trestnú minulosť (obžalovaná bola v minulosti celkovo 4 krát súdne trestaná, čo poukazuje na to, že jej aktuálne prejednáváná trestná činnosť nie je len ojedinelým vybočením z inak riadne vedeného spôsobu života) a osobu obžalovanej, poukazujúc na tú skutočnosť, že obžalovanej bola už v minulosti poskytnutá šanca podmieneným odsúdením preukázať polepšenie, avšak aj potom sa opakovane dopúšťala skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bola právoplatne odsúdená, dospel prvostupňový súd k správne záveru, že účel trestu a celkové pozitívne pôsobenie na osobu obžalovanej je v jej prípade, ako recidivujúceho páchatela trestnej činnosti, možné naplniť iba uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody. Predchádzajúce odsúdenia za trestnú činnosť nemali očividne zatiaľ na obžalovanú želaný účinok. Upustenia od uloženia ďalšieho trestu, vzhľadom na uvedené, v tomto prípade nepripadá v úvahu.

11. Za týchto okolností, odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd správne postupoval pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanej a uložil jej trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu.

12. Výšku trestu uloženého obžalovanej považuje odvolací súd za primeranú, nakoľko trest je uložený v dolnej polovici trestnej sadzby, čo v prípade opakovane trestaného páchatela úmyselnej trestnej činnosti v žiadnom prípade nemožno považovať za neprimerané. Rovnako aj rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody vychádza zo správne zistených skutočností, na ktoré bolo správne aplikované ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

13. Námietku obžalovanej, ktorou žiada o mimoriadne zníženie trestnej sadzby pod dolnú hranicu, považuje odvolací súd za nedôvodnú. Inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona je koncipovaný na princípe fakultatívnosti a individuálnosti, a teda je na úvahe príslušného súdu, či vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby uloží alebo nie. Narodenie dieťaťa, spáchanie prečinu či 11-mesačný výkon väzby nezakladajú automaticky nárok na mimoriadne zníženie trestu. V kontexte vyššie uvedeného (trestná minulosť obžalovanej) sú tieto okolnosti, ktorými argumentuje obhajca v podanom odvolaní nedostatočné. Uloženie trestu odňatia slobody mimoriadne zníženého pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nespĺní ani účel tzv. individuálnej prevencie a už vôbec nie účel tzv. generálnej prevencie.

14. S poukazom na zistenia a závery uvedené v odsekoch 10 až 12 odôvodnenia tohto uznesenia, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý výrok o treste obžalovanej je v celom rozsahu správny a jej odvolacie námietky sú nedôvodné. Preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.